

другъ по иѣкоеси свойство, то сѫществително-то ся поставя въ множ. число, а прилагателно-то въ ед. число; като: *Англійска-та и француска-та флоши из-лѣзли за въ Индікъ.*

229. А кога-то сѫществително-то имя е отвлѣченъ прѣдмѣтъ, или нарицателно общо, то си остана въ ед. число; като: *законодателна-та и исполнителна-та властъ е у неговы рѣцѣ.*

Това правило трѣбува да ся гляда най-много въ опрѣдѣленія и доплѣненія посрѣдственны: като: *между черно и бѣло море* (а не морета); *въ седьмый и единадесѧтый вѣкъ* (а не вѣкове).

230. При опрѣдѣленія отъ числителны количественны сѫществителны-ты имена на неодушевлены прѣдмѣты поставяять ся въ винителъ падежъ; като: *два стола, десѧть ряда* и пр. А кога-то числително-то е поставлено за опрѣдѣленіе при сѫществителны имена на одушевлены прѣдмѣты, тогава пріимѣть обыкновенно и другы опрѣдѣленія: *душъ, главъ* и сѫществително-то ся поставя въ множ. число; като: *десѧть душъ просяци; пять главъ говеда* и пр.

231. Сѫществителны имена отъ женскій и срѣдній родъ, употребены като титлы за почетъ камъ иѣкои лица, зимать опрѣдѣленіе въ единъ родъ, число и падежъ, а прилогъ-тъ имъ ся поставя въ тоя родъ, отъ кой-то е подлогъ-тъ, кой-то ся разумѣва отвѣнъ; като: *Негово Величество* (царь-тъ) *е заповѣдалъ;* *Негова Свѣтлость* (князь-тъ) *е великодушенъ;* *Нейно Благородіе* (госпожя-та) *е милосница* и пр.